
FECR SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Fecr 89/1)

وَالْفَجْرِ

Sabahın alacakaranlığına,

(Fecr 89/2)

وَأَيَّامٍ عَشْرٍ

on geceye,

(Fecr 89/3)

وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ

çifte ve teke,

(Fecr 89/4)

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرَءُ

geçerken geceye andolsun!

(Fecr 89/5)

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٍ لِّذِي حِجْرِ

Bu yeminler akıl sahipleri içindir, değil mi?

(Fecr 89/6)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

Görmedin mi, Rabbin Âd halkını nasıl yaptı?

(Fecr 89/7)

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

Ya sütunlar sahibi İrem'i;

(Fecr 89/8)

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ

öyle ki, onun gibisi hiçbir ülkede kurulmamıştı.

(Fussilet 41/15)

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Âd halkı, yeryüzünde haksız yere büyüklenmiş ve: “Bizden güçlü kim var?” demişti. Onları yaratan Allah’ın kesinlikle daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı ki, âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

(Fussilet 41/16)

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَعَذَابَ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Onlara soğuk günlerde dondurucu bir rüzgâr gönderdik ki, dünya hayatında alçaltıcı azabı tattıralım. Ahiretteki azapları daha da alçaltıcı olacak ve onlara yardım edilmeyecektir.

(Ahkaf 46/24)

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ
رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Bütün ufku saran afetin vadilerine yöneldiğini görünce: “Bu bize yağmur getiren bir bulut kütleli!” dediler. Aksine! O, acele istediğiniz şeydir. İçinde acıklı azap olan bir rüzgârdır.

(Ahkaf 46/25)

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

Rabbinin emriyle her şeyi kökünden söküyordu. Sabaha erdiklerinde yerlerinde yeller esiyordu. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(Hakka 69/6)

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Âd ise dondurucu, bir asi rüzgâr ile helak edilmişti.

(Hakka 69/7)

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ
نَخْلٍ حَاوِيَةٍ

Allah rüzgârı, her şeyi silip süpürecek şekilde yedi gece, sekiz gün üzerlerine saldı. Orada olsaydın, bütün halkı yere serilmiş halde görürdün; içi boşalmış hurma kütükleri gibiydiler.

(Fecr 89/9)

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

Ya vadideki kayaları oyan Semûd...

(Şuara 26/142)

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün kardeşleri Sâlih onlara dedi ki: “Kendinizi korumayacak mısınız?

(Şuara 26/143)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.

(Şuara 26/144)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Şuara 26/145)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Buna karşılık sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece varlıkların Rabbidir.

(Şuara 26/146)

أَتُنذِرَكُمْ فِي مَا هُنَّ أَمِينٌ

Burada güven içinde bırakılacağınızı mı zannediyorsunuz?

(Şuara 26/147)

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçelerde, pınar başlarında,

(Şuara 26/148)

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هُضِيمٌ

ekinler ve sık tomurcuklu hurmalar arasında yaşamaya,

(Şuara 26/149)

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

dağlardan oyarak ustaca evler yapmaya devam edeceğinizi mi sanıyorsunuz?

(Şuara 26/150)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Şuara 26/151)

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

Aşırılık edenlerin emrine itaat etmeyin.

(Şuara 26/152)

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

Onlar yeryüzünde doğal düzeni bozarlar, düzeltmezler.”

(Şuara 26/153)

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

Dediler ki: “Sen iyice büyülenenlerdensin.

(Şuara 26/154)

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Sen de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Doğru söylüyorsan bize bir âyet/ mucize getir.”

(Şuara 26/155)

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Dedi ki: “İşte size bir dişi deve! Suyu bilinen bir gün o, bir gün de siz içeceksiniz.

(Şuara 26/156)

وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ona, bir kötülük yapmayın, yoksa dehşetli bir günün azabı sizi yakalar.”

(Şuara 26/157)

فَعَقَّرُواَهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ

Hemen deveyi kestiler, ardından pişman oldular.

(Şuara 26/158)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

O azap onları hemen yakaladı. İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Fecr 89/10)

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

Ve piramitler sahibi Firavun!

(Duhan 44/32)

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

Aslında onları bir ilimle herkese tercih etmiştik.

(Duhan 44/33)

وَأَتَيْنَاهُمْ مِنَ الْأَيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

Onlara açık bir imtihan olan âyetlerden vermiştik.

(Kasas 28/36)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

Musa apaçık belgelerimizi onlara gösterince: “Bunlar uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Böylesini önceki atalarımızdan da duymadık” dediler.

(Kasas 28/37)

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Musa dedi ki: “Benim Rabbim bu rehberi O’nun katından kimin getirdiğini, sonunda bu yurdun kime kalacağını çok iyi bilir. Gerçek şu ki, zâlimler umduklarına kavuşamazlar.”

(Kasas 28/38)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهٍ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Firavun dedi ki: “Ey ileri gelenler! Sizin benden başka ilâhınız olduğunu bilmiyordum. Hâman, benim için çamuru pişir de bir kule yap; belki Musa’nın ilâhına çıkarım. Ben kesinlikle onun yalancılardan olduğunu düşünüyorum.”

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, bize döneceklerini hiç zannetmiyorlardı.

(Şuara 26/53)

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

Firavun hemen şehirlere toplayıcılar gönderdi:

(Şuara 26/54)

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

“Bakın, bunlar bölük pörçük bir azınlık!

(Şuara 26/55)

وَأِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

Ama bize karşı kin ve nefretle dolular.

(Şuara 26/56)

وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ

Biz tedbirli bir topluluğuz” dedi.

(Şuara 26/57)

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Böylece onları bahçelerden ve pınar başlarından çıkardık.

(Şuara 26/58)

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

Hazinelere ve değerli makamlardan da...

(Şuara 26/59)

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

İşte böyle, bunları İsrailoğullarına miras bıraktık.

(Fecr 89/11)

الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ

Bunlar ülkelerinde, azgınlaşmışlardı.

(Naziat 79/15)

هَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

Musa'nın haberi sana geldi, değil mi?

(Naziat 79/16)

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

Hani, Rabbi ona kutsal Tuva Vadisi'nde seslenmişti:

(Naziat 79/17)

إِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

“Firavun’a git! Çünkü o azdı.

(Naziat 79/20)

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

Ona en büyük âyetleri/mucizeleri gösterdi.

(Naziat 79/21)

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

Hemen yalanladı ve isyan etti.

(Naziat 79/22)

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

Sonra dönüp çalışmaya başladı.

(Naziat 79/23)

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

Herkesi topladı ve haykırdı:

(Naziat 79/24)

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

Firavun: “Sizin en yüce rabbiniz benim!” dedi.

(Naziat 79/25)

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

Allah da onu, dünya ve ahiret azabıyla cezalandırdı.

(Fecr 89/12)

فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

Oralarda, doğal düzeni bozanlar çoğalmıştı.

(Araf 7/127)

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَتَكِ
قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَأَنَا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

Firavun'un halkından ileri gelenler dediler ki: "Şimdi Musa'yı ve halkını serbest mi bırakacaksın? Bırak da bu ülkede kurulu düzeni bozsunlar; seni de, ilâhlarını da bir kenara atsınlar." Firavun dedi ki: "Oğullarını öldürecek, kızlarını yaşatacağız. Şüphesiz biz onların üzerinde karşı konulamaz güce sahibiz."

(Yunus 10/83)

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ
فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

Firavun'un ve onun ileri gelenlerinin baskısından korkmaları sebebiyle, Musa'nın halkından bir soy dışında kimse îmân etmedi. Firavun orada tam bir hâkimiyet kurmuştu; çünkü o aşırı gidenlerdendi.

(Fecr 89/13)

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

Rabbin de üzerlerine azap kamçısı yağdırdı.

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْعُرْقُقُ قَالَ أَمُنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, taşkınlık ve düşmanlıkla hemen onların peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki: "İsrailoğullarının îmân ettiği ilâhtan başka ilâh olmadığına îmân ettim. Ben de müslümanlardanım."

(Yunus 10/91)

الَّذِينَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

"Şimdi mi? Oysa bundan önce isyan içindeydin, doğal düzeni bozanlardandın.

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakiler için bir âyet/ibret olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar."

(Kasas 28/40)

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاُنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

Biz de onu alıp ordularıyla birlikte nehre gömdük. Bak o zalimlerin sonu nasıl oldu!

(Kasas 28/41)

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

Onları, cehenneme çağıran önderler kıldık. Kıyamet gününde de onlara yardım edilmeyecektir.

(Kasas 28/42)

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

Bu dünyada dışlanmışlık peşlerini bırakmadı. Kıyamet günü de onlar çirkinleştirilmiş olacaklardır.

(Fecr 89/14)

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

Çünkü Rabbin sürekli gözlemektedir.

(İnşikak 84/14)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

Çünkü o, asla rahatının bozulmayacağını zannetti.

(İnşikak 84/15)

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Evet! Kesinlikle Rabbi onu görüyordu.

(Fecr 89/15)

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَيْهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

Rabbi insanı yıpratıcı bir imtihana sokarak ikram eder ve nimet verirse: "Rabbim bana ikram etti!" der.

(Kasas 28/78)

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

Dedi ki: "Bu bana, bendeki bir ilimden dolayı verildi" Karun bilmiyor muydu ki, Allah ondan önce nice nesilleri helak etti; hem de onlar daha güçlü ve daha kalabalıktilar. Suçlulara suçlarını sormaya gerek yoktur.

(Zümer 39/49)

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ
فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İnsana bir zarar dokununca bize yalvarır. Sonra ona bizden bir nimet versek: “Bu, bana bendeki bir ilme karşılık verildi” der. Aksine, o bir imtihandır ama onların çoğu bilmez.

(Fecr 89/16)

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَيْتُهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

Yıpratıcı bir imtihana daha sokarak bu defa da rızkını ölçülü verirse: “Rabbim beni rezil etti!” der.

(Mearic 70/19)

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

Doğrusu insan doyumsuz yaratılmıştır.

(Mearic 70/20)

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

Ona bir kötülük dokunsa sızlanır.

(Mearic 70/21)

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

Bir hayır dokunsa cimrileşir.

(Fussilet 41/49)

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

İnsan iyilik istemekten usanmaz. Başına bir kötülük gelince de karamsarlık ederek ümidini keser.

(Fecr 89/17)

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ

Asla! Aksine siz yetime ikram etmiyorsunuz.

(Fecr 89/18)

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresizi doyurmak için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

(Maun 107/1)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ

Dini yalanlayanı gördün mü?

(Maun 107/2)

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

O, yetimi itip kakar.

(Maun 107/3)

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresizi doyurmaya teşvik etmez.

(Fecr 89/19)

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

Hırslı bir yiyişle mirası yiyorsunuz.

(Nisa 4/6)

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

Yetimleri, evlenme çağına gelene kadar deneyin. Onlarda olgunlaşma görürseniz mallarını kendilerine verin; büyüyüp geri alacaklar diye onları israf ederek ve tez elden yemeyin. İhtiyacı olmayan, kendini engellesin; muhtaç olan da dinen iyiliğe uygun olan örfü göre yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, yanlarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

(Nisa 4/19)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Kendilerinden hoşlanmadığınız halde kadınlara mirasçı olmaya kalkmanız size helâl değildir. Onlara verdiğinizden geri almak için baskı da yapmayın; ispatlanan bir fuhuşla gelirlerse o başka.

Onlarla dinen iyiliğe uygun olan örfü göre geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız umulur ki Allah hoşlanmadığınız şeyi çok hayırlı kılabilir.

(Nisa 4/13)

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse onu, ölmek üzere kalacağı ve altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Muhteşem başarı işte budur!

(Nisa 4/14)

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, onu ölmek üzere kalacağı bir ateşe sokar. Onun için alçaltan bir azap vardır.

(Fecr 89/20)

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

Artan bir sevgiyle malı seviyorsunuz!

(Adiyat 100/6)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

Kesinlikle insan Rabbine karşı çok nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Üstelik kendisi de buna şahittir.

(Adiyat 100/8)

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Çünkü onun mal sevgisi çok güçlüdür.

(Adiyat 100/9)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

Hâlâ bilmiyor mu, kabirdekiler dışarı çıkarıldığında,

(Adiyat 100/10)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

içindekiler ortaya döküldüğünde;

(Adiyat 100/11)

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

kuşkusuz Rableri onlara, o gün bildirecektir.

(Fecr 89/21)

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Hayır! Yeryüzü sarsıla sarsıla dümdüz edildiği zaman,

(Ta Ha 20/107)

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

Orada ne bir eğrilik ne de bir yükseklik göremeyeceksin.”

(Ta Ha 20/108)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

O gün, dosdoğru o davetçinin peşinden gideceklerdir ve bütün sesler Rahman için kısılacak, fısıltıdan başka bir şey duyamayacaksınız.

(Fecr 89/22)

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

melekler sıra sıra Rabbine geldiği zaman,

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar asıl o gün olur.

(Hakka 69/16)

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

O gün gök yanılır, artık o dayanıksızdır.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

Melekler göğün kenarlarındadır. O gün onların sekizi, üzerinde Rabbinin arşını taşır.

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

O gün O'na arz edilirsiniz, gizliniz saklınız kalmaz.

(Fecr 89/23)

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

o gün cehennem getirilir, insan hatırlar ama o gün hatırlamanın ne faydası var!

(Şuara 26/91)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

Cehennem azgınlara önüne çıkarılır.

(Naziat 79/34)

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

O en büyük toplantı başladığında;

(Naziat 79/35)

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

o gün, insan çalışmasını hatırlar.

(Naziat 79/36)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

Görecek kimse için alevli ateş ortaya çıkarılır.

(Fecr 89/24)

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Der ki: “Ah! Keşke, bu hayatım için önceden bir şeyler yapsaydım!”

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَّا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki: “Ah, keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetlerini bir daha yalanlamasak, biz de müminlerden olsak!”

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün diyecekler ki: “Ah! Keşke, Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik!”

(Fecr 89/25)

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

Artık o gün kimse, Rabbinin edeceği azabı edemez.

(Fecr 89/26)

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

Ona vuracağı bağı da kimse vuramaz.

(Fecr 89/27)

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

Ey tatmin olan kişi!

(Rad 13/28)

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

Onlar inanıp güvenen ve kalpleri sadece Allah'ı hatırlamakla tatmin olanlardır. Dikkat edin! Kalpler sadece Allah'ı hatırlamakla tatmin olur.

(Rad 13/29)

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara mutluluk ve güzel bir dönüş yeri vardır.

(Fecr 89/28)

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

Rabbine dön! Sen razı, Rabbin razı!

(Beyyine 98/7)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

Şüphesiz inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar yaratılmışların en hayırlılarıdır.

(Beyyine 98/8)

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

Rableri katında onlara verilecek karşılık, atlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Orada sonsuza dek, ölümsüz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan razıdır. İşte bu, Rabbine derin saygı duyanlar içindir.

(Fecr 89/29)

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

Kullarımın arasına katıl!

(Nisa 4/69)

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا

Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse onlar, Allah'ın nimet verdiği; nebîler, sâdıklar, şâhitler ve sâlihlerle beraber olacaklardır. Onlarla eşlik etmek ne güzeldir!

(Saffat 37/40)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

Allah'ın samimi kulları başkadır.

(Saffat 37/41)

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ

Onlar için bilinen bir rızık vardır.

(Saffat 37/42)

فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ

Beğendikleri... Onlar ikram edilenlerdir.

(Saffat 37/43)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Nimetlerle dolu cennetlerde,

(Fecr 89/30)

وَادْخُلِي جَنَّتِي

Ve gir cennetime!

(Zümer 39/73)

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

Rablerinden korkanlar ise bölükler halinde cennete sevk edileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın kapı görevlileri şöyle diyeceklerdir: “Selâm size! Hoş geldiniz! Ölümsüz olarak kalmak üzere buyrun!”

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Derler ki: “Her şeyi mükemmel yapmak; bize verdiği sözü yerine getiren, bizi istediğimiz yerine yerleşeceğimiz cennete mirasçı kılan Allah’a özeldir. Çalışanların ödülü ne güzeldir!”
